

INFORMÁCIE.RADY.PROGRAM.ZAUJÍMAVOSTI

ZRAZU

"Tak toto je **LÁSKA**. Toto robí život takým božským."

-Popoluška-

BRATISLAVA - STARÉ MESTO

ČÍSLO 5
MÁJ 2021

LÁSKA

Počuť "milujem ťa" je samozrejme fajn. Ale kam sa to hrabe na vetu "nie je to zhubné!" Toto je veľmi známy výrok Woodyho Allena. Preslávil sa svojim cynickým humorom. S ním opisoval aj lásku a romantické vzťahy. Keď tak nad tým uvažujem, láska a humor sú spolu silno previazané. Ten najlepší humor je láskavý a najtrvácnejšia láska je tá veselá.

téma LÁSKA / str. 3
PRÍSPEVKY ČITATEĽOV

písačky pána Jozefa / str. 7
RYBÁROVA VOĽBA

rozhovor / str. 11
JAZZMAN

zapojte sa / str. 23
VY STE (ĎALŠIE) ČÍSLO

program / str. 24
VÝSTAVY

program / str. 25
DIVADLO

program / str. 26
V KNIŽNICI

program / str. 27
KURZY A PREDNÁŠKY

informácie / str. 30
COVID-19

informácie / str. 31
ASISTOVANÉ SČÍTANIE

kontakty / str. 32

LÁSKA

Do čísla o láske nám prišlo len zopár príspevkov. Možno je lásky okolo nás málo. Možno je len príjemné nechať si ju pre seba.

Ďakujeme všetkým, ktorí ste nám napísali a podelili sa o svoje lásky. Ako prvý prinášame láskyplný tandem otca a dcéry - on píše poetickú glosu jednotlivých mesiacov roka a ona fotí premeny mikrosveta makroobjektívom.

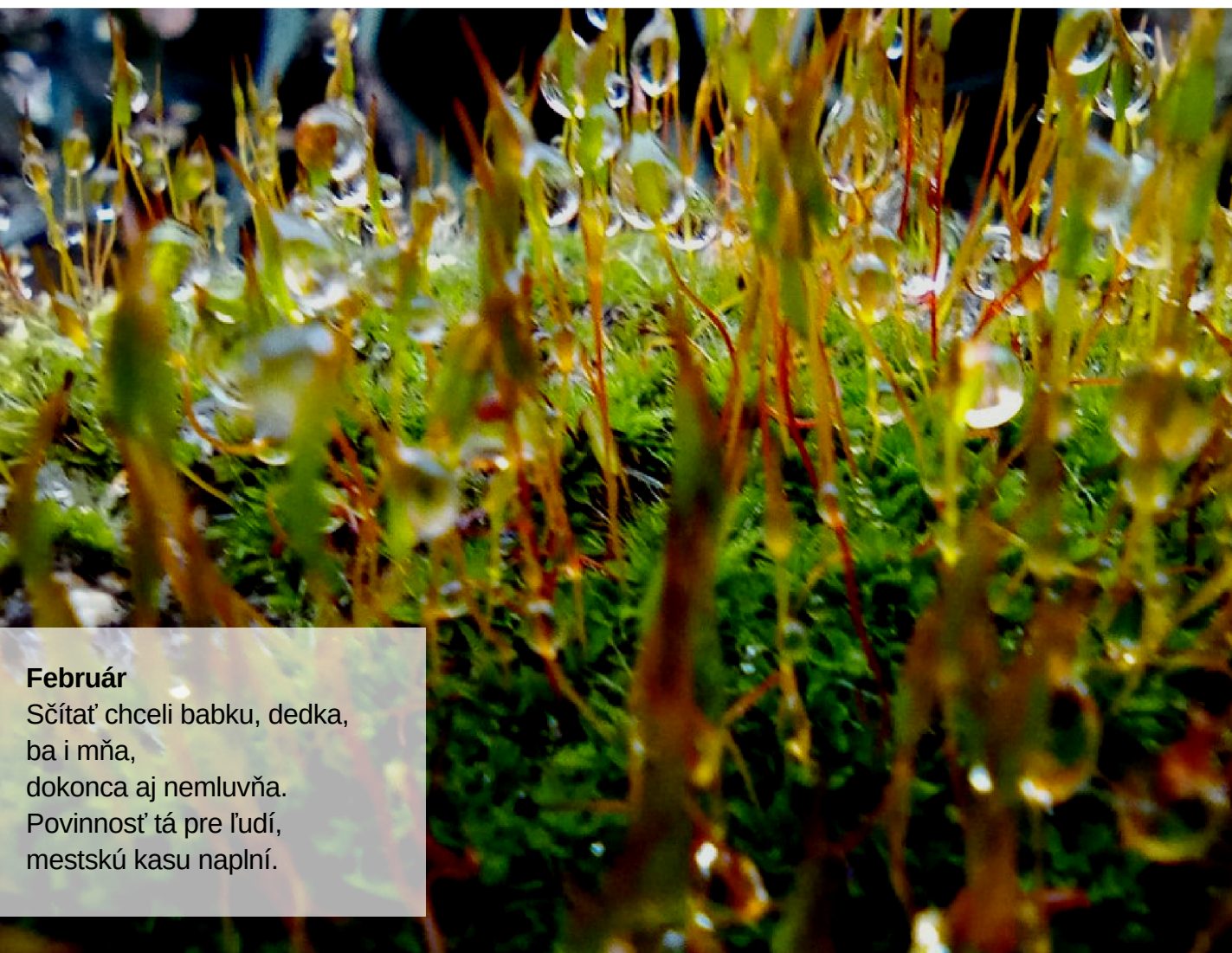
Jozef Ďuriga
Od januára do mája
 (2021)

Január

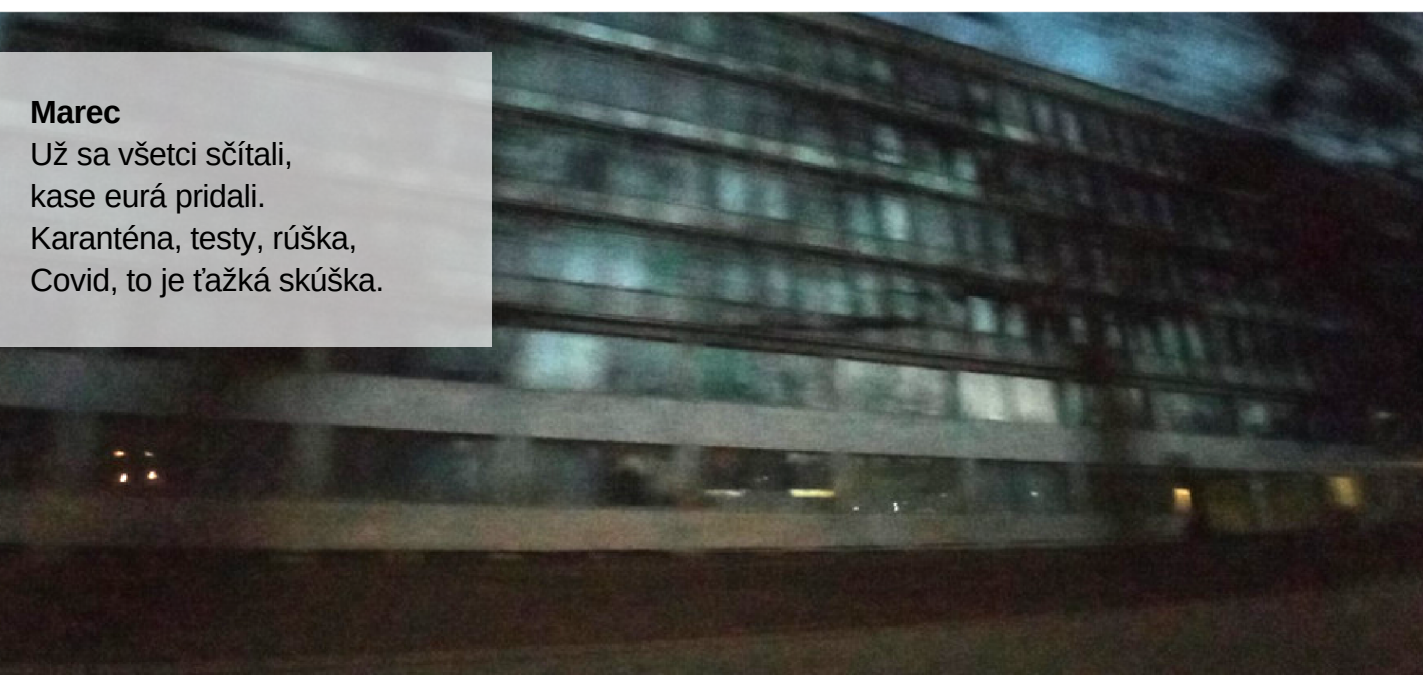
Priniesol nám nový rok
 bez rúška už ani krok.
 Márne hľadám zimnú krásu,
 nieto snehu, nieto mrazu.

Januárové klíčenie (Stará Klenová), január 2021

Február

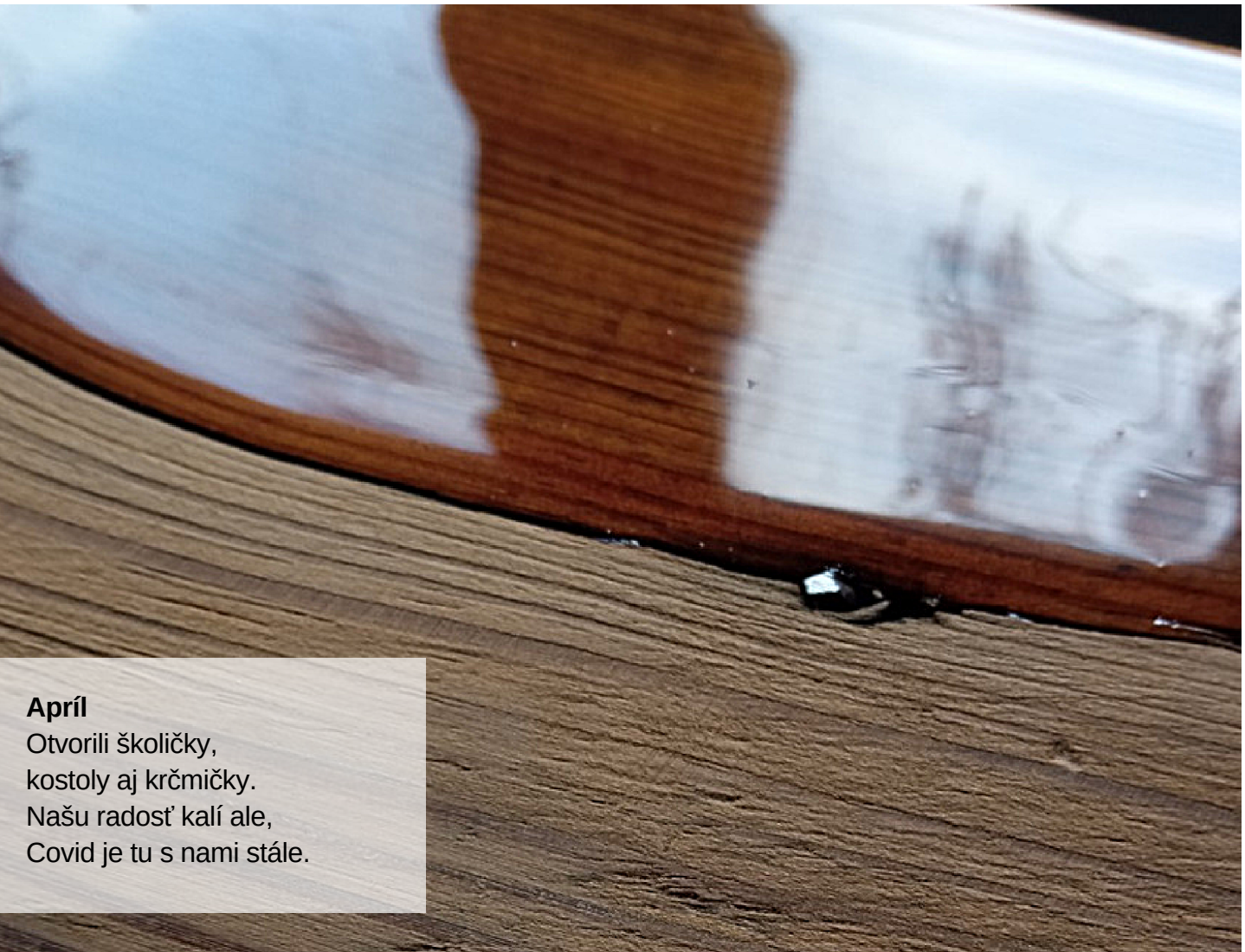
Sčítat' chceli babku, dedka,
ba i mňa,
dokonca aj nemluvňa.
Povinnosť tá pre ľudí,
mestskú kasu naplní.

Populácia (Stará Klenová), február 2021

Marec

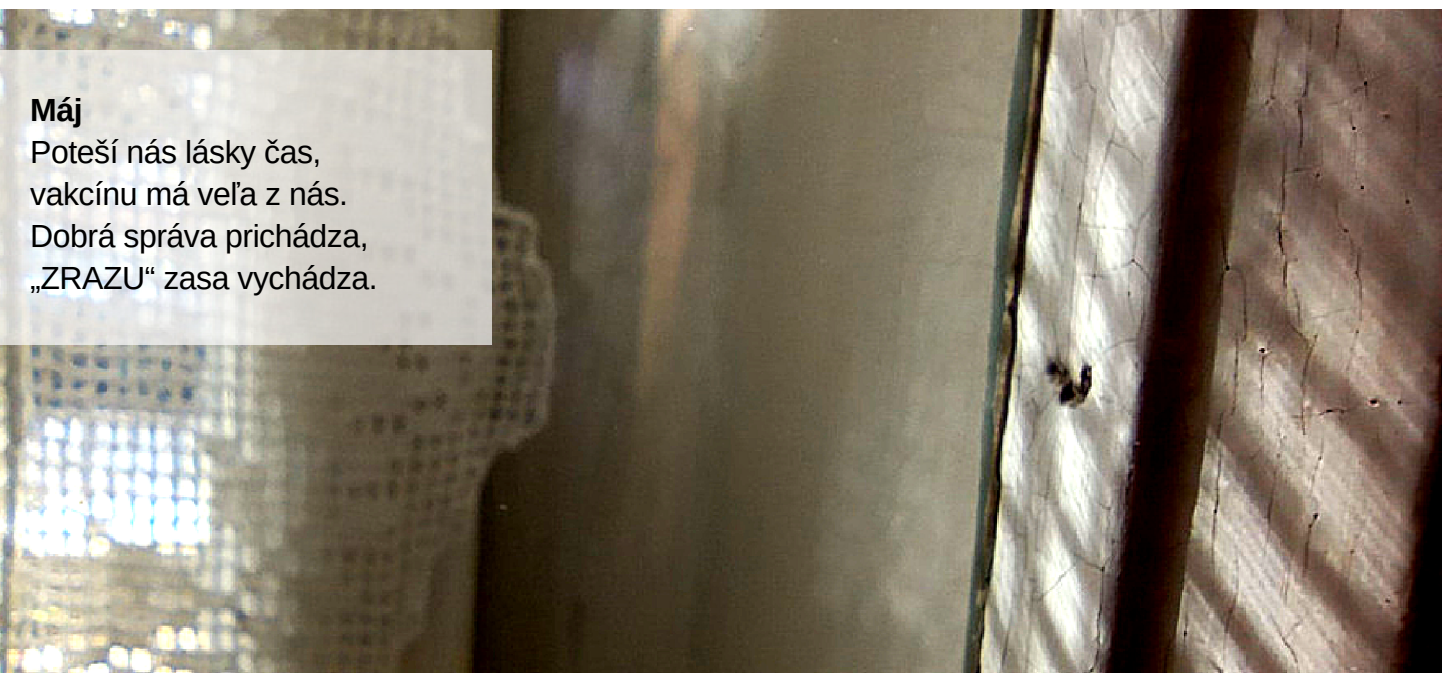
Už sa všetci sčítali,
kase eurá pridali.
Karanténa, testy, rúška,
Covid, to je ťažká skúška.

Temnota tam vonku (Tatracentrum), marec 2021

Apríl

Otvorili školičky,
kostoly aj krčmičky.
Našu radosť kalí ale,
Covid je tu s nami stále.

Svetlo tu vnútri, apríl 2021

Máj

Poteší nás lásky čas,
vakcínu má veľa z nás.
Dobrá správa prichádza,
„ZRAZU“ zasa vychádza.

Tu a Tam sa stretáva v okne, máj 2021

Moje lásky nie sú vzletné

Milujem hudbu. Nikdy som sa nenaučila hrať na žiaden nástroj. Ale skúsila som to. A bolo to veľmi príjemné. Chodila som na klavír. Bola som už dospelá a keď som čakala na chodbe ZUŠky, vyzerala som skôr ako mamina, ktorá tam čaká, kým jej potomok skončí hodinu. Potom som otehotnela a postupne som prestala chodiť. Nielen na klavír, ale úplne. Na odporúčanie lekárov som väčšinu dní preležala. Na klavíri nehram.

Ale moja dcéra je živá a zdravá. Milujem dobré rozhodnutia.

Milujem staré veci. Každý kúsok nábytku v našom domove je starý. Podobne ako náš dom. Postavili ho v roku 1930 a na plote sú pukliny od nábojov vystrelených z pušiek v 2. svetovej vojne. Mám kredenc, ktorý mi darovala kamarátka a pod farbou som našla meno jej otca alebo možno starého otca. V drevárskych dielňach zvykli meno zákazníka napísať priamo na drevo. Aj na starých obrazoch, vzadu, na papieri alebo pod ním, môžete nájsť ceruzkou napísané mená.

Milujem maslo. Mám rada jeho vôňu, keď sa topí na panvici. Jedno vajíčko, druhé... praženica na masle! Čo ju môže prekonať? Praženica so slaninou. Milujem jedlo ako také. Milujem samotu. Nie osamelosť. Samotu, v ktorej som slobodná, lebo mi dáva priestor na seba samú, bez prispôsobovania sa všetkým civilizačným obmedzeniam, ktorých zmysel rešpektujem - ako dane alebo podprsenka - ale rada sa z nich na chvíľu vymaním.

Milujem rána. Vzduch vonia akoby čistejšie a stať sa môže čokoľvek. A nemusí sa stať nič, lebo ten vzduch, akási nová perspektíva dňa a káva, to úplne stačí.

JOZEF ROZBORA RYBÁROVA VOĽBA

Pani Milka bola pre nás, odrastených chlapcov z Petržalky, akýmsi fluidom, ku ktorému smerovali všetky naše túžby a predstavy o ženách.

Pri ramene Dunaja si kúpila malú chatku. Sotva mal niektorý z nás väčšie želanie, ako prejsť bráničkou, odhrnúť záves z korálikov a vstúpiť do tajomného prítmnia. Ženy o nej hovorili, že jej slabosťou sú mladí chlapci, čím liali olej do už pekelného horiaceho ohňa našich nádejí. Všetkým chlapcom na okolí jej tesné, krátke šortky a priliehavé tričko riadne hýbali žlčou. Niektorí starší rozprávali o svojich zážitkoch v chatke. Pre nás mládencov to boli ohromujúce veci.

Pani Milka bola otužilá, kúpala sa od skorej jari do neskorej jesene. Nás, ktorí sme boli pri rieke s udicami, nútila k tomu, aby sme sa osmeľovali omočiť sa v chladnej rieke.

Napriek tomu, že ryby sa držali len nižšie v rieke, v hĺbočinách, lovíli sme najradšej blízko chaty pani Milky. O ryby vôbec nešlo. Občas prišiel do chatky jej priateľ z mesta. Vtedy s nami nebola reč. Pociťovali sme k tomuto mužovi nenávisť spojenú s množstvom smelých plánov, ako ho raz a navždy dostať z chatky. Zmohli sme sa na vypustenie kolesa či ohnutie stieračov na jeho škodovke.

Rieky sa pre rybárov otvárali na jar. V ten deň som nikdy pri vode nechýbal.

Chytať v zakázanom čase malo tiež svoje čaro. Kladenie nástrah na dravce vyžaduje čas, trpezlivosť, priaznivý vietor a nádejnú vodu. Ale porybný Gregor sledil pri vode ako vydra, tak sme na to ani len nepomysleli.

Už týždeň pred otvorením sezóny som mal v drevenej kanvičke ukrytej v zátokke pod kameňom pár pekných hrúzikov a šikovného ostrieža. Namazal som osku navijaka, upevnil strunku jednoduchej brzdy a poprezeral drôtené oká na bambusovom prúte. V škole som v ten deň nemal pokoja. Doma som niečo zhltol a už som uháňal k rieke, plný obáv, že mi niekto v hĺbočine, kde som vedel o peknom dravcovi, bude mútiť vodu.

Miesto bolo našťastie prázdne, po stopách v piesku ani chýru. Vybral som najväčšieho hrúzika a nahodil do hĺbočiny pod veľkými kameňmi. Čas plynul a stále nič.

Prišla ticho. V medzere medzi vrbinkami sa zobliekla a vstúpila pomaly do vody. Chvíľku stála a všetko to bolo ako v jednom z mojich snov. Zohla sa a dľaňami si špliechala na telo vodu. Osmelovala sa. Urobila dva či tri kroky, až mala vodu nad kolenami. Cítil som že mi srdce bije ako kladivo, že to zaručene musí počuť, až ma z toho zaliala horúčava. Nakoniec si ešte pomyslí, že špehujem a všetko bude stratené. Odrazu ku mne po rieke prišumel tichý hlas, šepot. A ja som presvedčil sám seba, že to zašpliechala ondatra medzi kameňmi. Ale hlas sa ozval znova, teraz už zreteľnejšie. Nebolo pochybností, že sa prihovárал mne, pretože nik iný tu nebol. A ten hlas hovoril hebko, ale naliehavo: „Pod' mi namočiť chrbát, chytro!“

Vymotal som sa z vrbiny, meravé nohy ma neisto niesli, takže som stúpil do vody, až to čľaplo. Potom som sa ešte pošmykol na kameňoch. Nakoniec som sa predsa len dopotkýňal k nej. Stála ku mne chrbtom a ja som ešte nikdy nebol tak blízko ženy, ktorá nemala na sebe nič. Nedovolil som si dotknúť sa jej, ale zašepkala: „*Rukami, neboj sa, rukami*“. Musela cítiť, ako sa mi chvejú prsty. Vzala mi jednu ruku a viedla ju do podpazušia, pomaly sa otáčala. V tom sa to stalo. Spočiatku len krátko, nezreteľne, nesmelo, ale hneď jasne a dôrazne. Nebolo pochyb, ozval sa zvuk, ktorý zrýchli pulz každému rybárovi, siréna zvolávajúce všetky jeho myšlienky a zmysly do stavu úplného sústredenia. Inštinky lovca odrazu prehlušili iné silné volanie prírody. Stáť som.

„No čo je?! Vari sa nebojíš?“ povedala trochu podráždene a chcela ma pritiahnuť k sebe. Ale to už brzda na bubienku hrkotala ako rapkáč a ja som bol v okamihu pri prúte. Tentoraz som sa ani nepotkol. Jediným naučeným hmatom som uvoľnil brzdu a navijak, aby ryba necítila nijaký odpor a nepustila korisť. Hneď som pocítil silný ťah a vedel som, že to bude kapitálny kus. Srdce mi búšilo ešte rýchlejšie!

Len pomaly! Stále som si pripomínal slová môjho rybárskeho učiteľa uja Greguša: „Štuka chytí rybku spravidla od chvosta, stisne ju v papuli a o chvíľu pustí, aby si ju prehodila. Keď v tej chvíli sekneš, je zle, tak už rybári prišli o veľa veľkých štúk.“

Musíš čakať asi tak dlho, kým nevyfajčíš cigaretu.“

„Ty si ale tuťmák,“ povedala jedovato a tak hlasno, že to museli počuť rybári na druhom brehu a úmyselne sa hodila do vody, aby bolo čo najviac hluku. Jej slová som nevnímal, pretože prút sa ohol takmer až po hladinu a ja som pocítil silný ťah. Nebola to bojovná ryba, neplávala k hladine, len využívala prúd opierajúci sa zo strany na stranu do svojho určite mohutného tela. A opäť mi zazneli ujove slová: „Trpezlivosť, chlapče, trpezlivosť! Pekne zľahka ju premôž, potom pôjde sama. Ako keby bola rada, že to má už za sebou.“

Ani neviem, kedy pani Milka odplávala, ani som si ju nevšimol. Trvalo to polhodinku. Možno hodinu. Pri takom vzrušení sa čas vytratí, ako keby vedel, že aj tak o ničom nerozhoduje. Kúsok po kúsku som ťahal rybu k brehu, napätý ako struna a pripravený hneď popustiť, keby sa vzoprela. Ale už toho mala dosť, vzdala sa a o chvíľu už ležala na brehu, na plytčine. Iba teraz som stratil rozvahu a skočil k nej. V tom momente som vedel, že je to zubáč, rukou mi totiž prešla pálcivá bolesť. Tie jeho ostne sú riadne ostré, akoby napustené žieravinou. Odrazu to zo mňa všetko padlo a musel som si sadnúť aby som lapil dych. Tak sme tam odpočívali v tom mihotavom, od rieky odrazenom svetle. Ja, celkom biely. A on, môj striebřistý krásavec.

Mal vyše desať kíl, a ja som bol takmer taký slávny ako ujo Greguš, keď chytil obrovského sumca, ktorého viezol cez Pertržalku na vozíku a ten chvostom zametal cestu za ním.

Až o deň či dva, keď sa mi začali rovnať myšlienky, som si spomenul na iné udalosti toho večera. Najskôr iba slabučko, ale potom čoraz silnejšie som počul ono: „Ty si ale tuťmák!“ Strpčovalo mi to každú spomienku, pretože som vedel, že takáto šanca sa ťažko vráti. Pravdepodobne budem zo všetkých chlapov jediný, ktorý nepozná vzrušujúce tajomstvo prítmnia malej chatky.

RYBÁROVA VOĽBA

Ujo Greguš vypreparoval hlavu môjho úlovku. Namiesto očí dal namaľované koráliky a na podložke vypálil neumelým písmom: Váha 10 kg 55 dkg.

Doštičku s hlavou som si zavesil na stenu oproti posteli, ale kedykoľvek som sa ta pozrel, ako keby som počul, že som ťuťmák. Dospel som k presvedčeniu, že som to dokonale zbabral a pripravil sa o zážitky, ktoré mi zubáč nemohol nahraďiť, aj keby mal dvadsať kíľ. Hlava putovala do komory a ja som chodil ako bez duše.

Raz som pani Milku stretol, zostal som stáť ako obarený, sotva som sa zmohol na poz-

drav. Ona iba vystrúhala grimasu, hodila hlavou a išla ďalej ako keby som bol vzduch. Vtedy už som vedel, že je všetko načisto stratené.

Po rokoch som našiel doštičku s hlavou zubáča v pivnici. Zaujala najčestnejšie miesto v mojej pracovni. Pripomínala mi vzrušujúce udalosti mládeneckých rokov. Vtedy som už vedel, že som nebol nijaký ťuťmák, ale z tých dvoch veľkých šancí júnového večera som si vybral tú správnu. Pretože takého zubáča sa málokomu podarí raz v živote uloviť, ale...

Revival Jazz Band 1962

Marián Čekovský (trúbka, leader), Anton Kratochvíla (klarinet), Vlado Vizár (trombón), Karol Caudt (kontrabas), Milan Juhász (bendžo), Vlado Hinca (bicie, mimo záberu)

JAZZ MAN

O TROMBÓNE, LÁSKACH, BRATISLAVE AJ PANDÉMII SME SA ZHOVÁRALI S JAZZMANOM VLADOM VIZÁROM.

Hudbe ste sa začali venovať už v detstve a verne ste pri nej zotrvali. Čím si Vás hudba získala a čo vám dáva?

U nás doma bola hudba častá a vítaná. Tu musím zdôrazniť, že sme sa od bežných, iných rodín nelíšili, neboli sme ničím výnimoční – boli sme tri deti, mali sme skvelé staré mamy, ktoré nám rady spievali a mali sme skvelých rodičov, ktorí sa usilovali dať svojím deťom aj rovnakú základnú hudobnú výchovu. Doma sme počúvali šelakové platne Voskovca a Wericha so skladbami Jaroslava Ježka, ale aj Franza Lehára (a aj Peer Gynt od Edvarda Griega). Ako „normálne“ dieťa som na hodiny klavíra chodil nerád a chodil som aj „poza“ klavír.

Ale potom začali hrať úlohu formujúce okolnosti a súvislosti. Prišlo muzicírovanie s bratom s gitarami, s kamarátmi spolužiakmi a potom v mojej prvej kapele. To už som úlohu kontrabasistu bral vážnejšie a chodil som na hodiny. Kapela sa ale rozhodla, že potrebuje mať trombón, lebo

budeme hrať dixieland a dixieland bez trombónu nemôže byť!

A tu je aj čiastočná odpoveď na Vašu otázku:

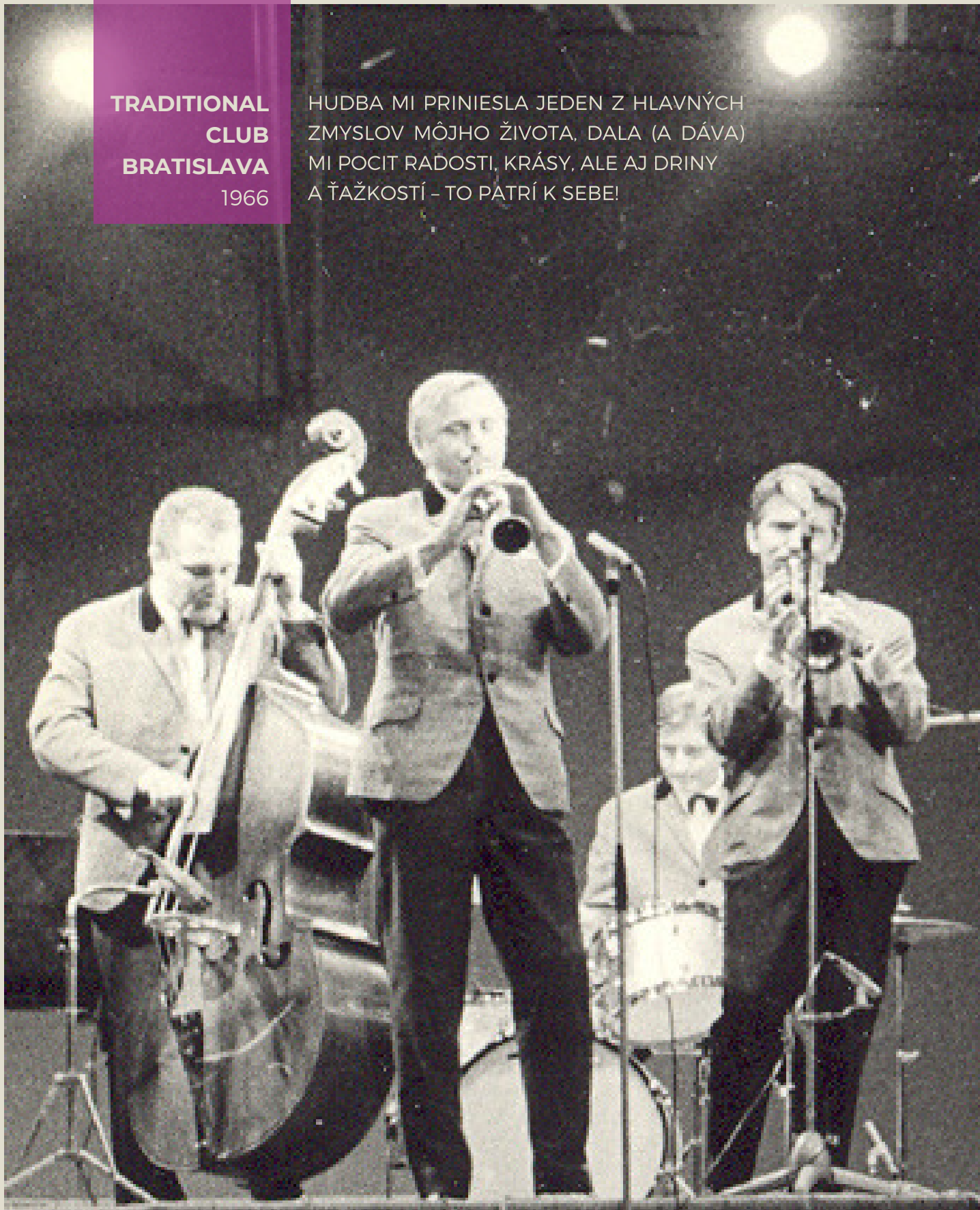
Obdiv, lásku, pokoru a oddanosť k hudbe a k tomuto úžasnému hudobnému nástroju mi v samom zárodku vstúpil predovšetkým môj prvý učiteľ, pán Michal Galovec. Mal na to úžasné danosti a tie v rozhodujúcej chvíli vo mne padli na tú najúrodnejšiu pôdu. A ostali tam už na celý život. Bola to súhra pre mňa šťastných okolností, som za to vďačný!

Hudbu milujem skoro každú, samozrejme, najmä jazz a potom vážnu hudbu. Aj keď som na koncerte len ako divák a poslucháč, tak ju počúvam akoby zvnútra orchestra, z pódia. A mám samozrejme aj trénu za kolegov!

Hudba mi priniesla jeden z hlavných zmyslov môjho života, dala (a dáva) mi pocit radosti, krásy, ale aj driny a ťažkostí – to patrí k sebe!

**TRADITIONAL
CLUB
BRATISLAVA
1966**

HUDBA MI PRINIESLA JEDEN Z HLAVNÝCH
ZMYSLOV MÔJHO ŽIVOTA, DALA (A DÁVA)
MI POCIT RAĎOSTI, KRÁSY, ALE AJ DRINY
A ŤAŽKOSTÍ - TO PATRÍ K SEBE!

Igor Čelko (klavír, leader), Pavol Molnár (kontrabas), Peter „Citrón“ Móric (klarinet),
Štefan Popluhár (bicie), Milan Vašica (trúbka), Karol Závodný (trúbka)

TRADITIONAL
CLUB
BRATISLAVA
1966

BEZ LÁSOK
SI ŽIVOT
NEHCEM
PREDSTAVIŤ!

Trombón nepatrí medzi najvyhl'adávanéjšie hudobné nástroje. Aké sú jeho špecifiká, nástrahy a v čom je jeho kúzlo?

Máte pravdu, trombón, ani v čase mojich začiatkov nepatril, a ani dnes nepatrí u začínajúcich hudobníkov medzi vyhľadávané hudobné nástroje. Je to mimoriadne ťažký, komplikovaný a svojim spôsobom aj nevďačný nástroj. Nekatapultuje hráča v krátkom čase do hviezdnych výšin, ale „odsúdi“ ho na nekompromisné dennodenné cvičenia po celý život. (S vďakou a uznaním týmto pozdravujem svojich susedov v paneláku). A čím púta mňa (dúfam, že nielen mňa)? Nádherným zvukom, tónom, vzhľadom, len zdanlivo obmedzenou technikou hry a zdanlivou neohrabanosťou. Tú ale vedia ozajstní majstri hry na trombón pokoriť a tým šíriť aj jeho technickú krásu.

Témou tohto čísla nášho magazínu je LÁSKA. Okrem trombónu, čo sú Vaše lásky?

Och, bez lásky – teda bez lások, si život ani neviem, a ani nechcem predstaviť! S nekonečnou láskou spomínam na moje detstvo, na starých rodičov aj rodičov, súrodencov... myslím si, že preto, aby bol človek schopný lásku niekomu a niečomu dať, musí tú lásku do vienka od niekoho dostať! Milujem deti, najviac vlastné, aj keď sú to dnes už dospelí ľudia.

O osudovej láske k trombónu, hudbe a ich poslanstve pre moje city sme hovorili.

Druhá moja veľká láska bola práca architekta za rysovacou doskou.

Miloval som a stále milujem šport, cestovanie, prírodu, zvieratká. To, ako dokáže prežívať lásku zvieratko k svojmu potomkovi a naopak, to je pre mňa zakaždým veľký útok na emócie. Jednoducho, aj pre človeka v pokročilejšom (!?) veku je dosť miesta a potreby pre lásku. Som rád, že to stále môžem naplno priznať!

Karol Závodný (trúbka), Vlado Vizár (trombón),
Boleslav Boška (bendžo)

Ako oddychujete, čo Vám dobíja baterky? Počúvate hudbu aj vo voľnom čase? Akú?

Denný čas sa mi už dávnejšie ustálil v určitom stereotyp, ktorý mi vyhovuje a v ktorom sa strieda povinná práca s oddychom a aktívnym oddychom. Odkedy nemusím chodiť každý deň do zamestnania (cca od roku 1988 som na tzv. voľnej nohe), si režim regulujem sám. Navyše tento stav sa od r. 2006 volá „dôchodca“. Myslím, že som pomerne aktívny dôchodca - t.j. neleňošim.

Ráno asi polhodinku cvičím (snažím sa rozhybať moju operovanú chrbticu), potom raňajky, kávička, no a cvičenie na trombone. Nekompromisne každý deň 1,5 až 2 hodiny. Potom trochu oddych. Ak pozieram televízor, tak mám rád programy

o prírode a zvieratkách, technike a hudbe. Nasledujú kancelárske a muzikantské práce pri počítači (korešpondencia, písanie nôt...).

Zase trochu oddych s jednoduchým „hryzom“ niečoho. Pomerne pravidelne idem von na zhruba hodinovú prechádzku turistickým štýlom.

Príde večer a s ním nejaký o niečo zložitejší „hryz“. Večer je môj oddych už pasívnejšieho charakteru: niečo zaujímavejšie v TV (čiže príroda, zvieratka, technika, hudba). Ak hudba, tak dobrý jazz, klasika, hudobné filmy...

Pred spaním ešte kniha.

Veľmi rád idem na našu chatu do Smoleníc, kde je príroda ešte bližšie a pobyt v nej ešte aktívnejší. Inak denný režim ostáva zhruba rovnaký.

CVIČÍM NA
TROMBÓNE
KAŽDÝ DEŇ
1,5 AŽ 2 HODINY.

**TRADITIONAL
CLUB
BRATISLAVA
1966**

Fero Galán (tlmočník)
Pavol Molnár (kontrabas)
Igor Čelko (klarinet, klavír, leader)
Štefan Popluhár (bicie)
Vlado Vizár (trombón)
Peter „Citrón“ Möríc (klarinet)
Boleslav Boška (bendžo)
Milan Vašica (trúbka)
Karol Závodný (trúbka)

Má hudobník čas sledovať aj iné oblasti umenia a kultúry než hudbu? K akým formám umenia máte Vy bližší vzťah?

Samozrejme, všetky, alebo veľa umeleckých žánrov ma zaujíma a oslovuje. A bol som rád, keď sa mi podarilo ísť do opery, divadla, či na výstavu. Ale najväčší podiel záujmu mala a má predsa len hudba! Bohužiaľ teraz sa pandémia nám všetkým postarala o „home“ kultúru, a rozšírila nám objem pasívnej kultúry alebo pasívneho oddychu.

O aktívne estrády sa nám starajú politici a rôzni úžasní dopisovatelia na sociálnych sieťach – ale to nie je ani kultúra ani kultúrnosť...

5000 VYSTÚPENÍ.
25 KRAJÍN.

TRADITIONAL
CLUB
BRATISLAVA
1967

Štefan Popluhár (bicie), Vlado Vizár (trombón), Igor Čelko (soprán saxofón, leader), Pavol Molnár (kontrabas), Peter „Citrón“ Móric (klarinet), Boleslav Boška (bendžo)

Aký je Váš vzťah k Bratislave a ako sa Vám v nej žije?

Do Bratislavy som prišiel ako študent architektúry v roku 1961. Po skončení štúdií, ako projektant Dopravoprojektu Bratislava a ako člen vtedy už známeho a exponovaného jazzového orchestra *Traditional Club Bratislava*, som v Bratislave ostal žiť natrvalo. To znamená, že dnes som obyvateľ Bratislavy presne 60 rokov. Moje deti sa narodili a žijú v Bratislave.

Bývam 47. rok v jednom panelákovom byte v Dúbravke. Som tu naozaj rád a som spokojný! Jasné, že Dúbravka – teda sídlisko Dúbravka – mala a má stále veľa argumentov pre aj proti, no nemal som ani ambície ani možnosti získať byt v centre mesta a tak som si spomínané argumenty vyvážil do rovnováhy sám v sebe. Áno, za mestským životom, kultúrou, zamestnaním som musel a musím cestovať zo sídliska, ale keď som doma, tak otvorím domové dvere a po pár krokoch som v prírode okolo Dúbravky.

Ako vnímate zmeny akými za tie roky Bratislava prešla?

Sídlisko, aj mesto Bratislava, sa dosť prudko mení, hlavne počas rokov po Nežnej revolúcii 1989. Určite k lepšiemu, čo sa týka výzoru najmä budov v Starom Meste. Sú rekonštruované a obnovené novými materiálmi. Skvelé!

Menej sa stihla zmeniť doprava a infraštruktúra. Už v rokoch 1970-80, sme na Dopravoprojekte projektovali zásadné zmeny dopravy a MHD v podobe bratislavského metra či rýchlodráhy, návaznej dopravy a urbanistických úprav! Tie projekty a tá práca išla celá do zberu...

Architektúra nových budov sa samozrejme odpútala od dnes už neuveriteľných obmedzení stavebných podnikov (firiem). Bohužiaľ v mnohých prípadoch až do podoby nevkusných a škaredých pomníkov.

Hustota individuálnej automobilovej dopravy vyletela nad akékoľvek prognózy a jej následky sa stále chytajú s beznádejným oneskorením.

SOM OBYVATEĽ
BRATISLAVY
PRESNE
60 ROKOV.

TRADITIONAL
CLUB
BRATISLAVA
(1969)

Boleslav Boška (bendžo), Pavol Molnár (kontrabas), Igor Čelko (klarinet, klavír, leader), Vlado Vizár (trombón), Peter „Citrón“ Móric (klarinet), Štefan Popluhár (bicie)

Čo Vám v Bratislave prekáža?

Čo mi prekáža? O.i. aj zdanlivo nepodstatná vec: BILBOARDY! Strašné, obľudné, zavadzajúce, nevkusné, primitívne! Tie nás vrhli naspäť o pol storočia, do iných zemepisných šírok...

Máte v Bratislave obľúbené miesta?

V Bratislave mám rád Dúbravku, Devínsku Kobylu, kopce Malých Karpát, Staré Mesto s dychom histórie, Dunaj...

Čo Vám v Bratislave chýba?

Čo mi chýba? Stredoslovenská príroda, doliny, hory! Viem, toto je ale môj problém.

Prešli ste kus sveta. Kde okrem Slovenska ste sa cítili najviac doma alebo najpríjemnejšie a prečo?

Nie, neopriem sa o barličku „všade dobre, doma najlepšie,“ hoci toto naozaj platí!

Čo ako sa nám to doba socializmu snažila komplikovať, my sme za tých 60 rokov reprezentácie Československého a Slovenského tradičného jazzu naozaj precestovali veľa krajín. Hrali sme na nespočetných vystúpeniach. Aj to ťažko spočítať... Určite tých 4,5-5 tisíc vystúpení a to v takých 20-25 krajinách Európy, USA a trochu v Afrike...

JAZZ PRE DVOCH
PÁLENÍČKOVÁ & VIZÁR
(2016)

MÁM RÁD STARÉ
MESTO S DYCHOM
HISTÓRIE A CHÝBA MI
STREDOSLOVENSKÁ
PRÍRODA.

Vlado Vizár (trombón) a Patrícia Páleníčková (spev, gitara)

Patrícia Páleníčková (spev, gitara)
 Samko Juráš (bicie)
 Vlado Vizár (trombón)
 Andrej Šebo (kontrabas)
 Pavol Pondelík (tenor saxofón)
 Erik Rothenstein (barytón saxofón)

SOFT JAZZ SOCIETY
(2017)

VO ŠVAJČIARSKU
 SME SA CÍTILI
 NAJDOMÁCKEJŠIE.
 ASI AJ PRETO SA TAM
 KOLEGOVIA ROZHODLI
 POŽIADAŤ O AZYL....

Tie počty mi protirečia – v dobe socializmu by to nemalo byť možné! Ale bolo. A musím priznať, že naše orchestre *Traditional Club* a *Revival Jazz Band* a ich neskoršia fúzia *Traditional & Revival Jazz Band*, mali v schvaľovaní domácich aj zahraničných koncertov dokonca podporu! Musím aj spomenúť, že som mal aj vzácne porozumenie mojich nadriadených vedúcich a riaditeľa v Dopravoprojekte. Môj výjazd a krátka neúčasť v zamestnaní sa hodnotili ako reprezentácia a neplatené voľno mi bolo udelené! Veľmi si to dodnes vážim.

V tom spomenutom počte zájazdov a vystúpení by som ťažko hľadal miesto, kde to bolo vyslovene zlé. Alebo naopak, vyslovene výborné. Vždy sa tie klady a záporny striedali a výsledok bol nejaký priemer... Ale potrebujem a chcem Vám dať jasnejšiu odpoveď na Vašu otázku: Môžem povedať, že najviac „doma“ som sa cítil v Nemecku, Španielsku a Švajčiarsku. Vyplyva to z toho, že tu sme boli

relatívne aj v súčte najdlhší čas, tak sme mali príležitosť sa najviac zadaptovať, spoznať miesto, mestá, ľudí, zvyky, hotely...

V Nemecku sme cestovali väčšinou na jedno miesto. Mali sme tam stálych fanúšikov a priateľov. Už sme nemuseli blúdiť s mapou po meste. Už sme sa trochu aj dohovorili a tak ten dojem bol predsa len najdomáckejší. Takisto vo Švajčiarsku. Veď aj preto sa tam kolegovia rozhodli požiadať o azyl...

Ale: Všade dobre, ale doma určite najlepšie! Na tom trvám!

Pandémia zasiahla životy nás všetkých. Umelcov a hudobníkov obzvlášť výrazne. Podujatia a koncerty sú zrušené, možnosti spoločného hrania aj len ako skúšky sú obmedzené. Čomu sa v čase pandémie venujete a ako tieto neľahké časy zvládáte?

Ani vo sne by mi nenapadlo, že zažijem, my všetci, niečoho také, ako je pandémia Covid-19, a že to bude mať také katastro-

fálne dopady na všetkých a na všetko! Málo platné je vedomie, že tento raz je hrozba akože „spravodlivá“ ku všetkým. Niet úradu, vlády, inštitúcie alebo osoby, ktorej by sa toto dalo prišit' na golier a priamo ho obviňiť. ...Hoci... Facebook, médiá a politické farby tričiek si svojho vinníka hravo našli...

Hudobníci a umelci boli medzi prvými, ktorí boli nútení odmlčať sa, izolovať a neprezentovať sa verejne, naživo. Tým pádom podstata ich povolania, zamestnania a živobytia prestala mať zmysel.

Samozrejme, že každé povolanie si „vychutnalo krásy“ toho svojho dištancu. Stále to pociťujeme.

Teraz hovorím z vlastných pocitov hudobníka – podujatia, koncerty, skúšky, plánovanie festivalov, stretnutí, to všetko má zákaz! Ale ako dlho ešte!? A do akých podmienok sa dostaneme?

A najhoršie na tom je, že mnohí kolegovia, príbuzní, známi a neznámi už takéto otázky mať nemôžu.

Paľko Mikulík si v ťažkých časoch pomáhal heslom: „Vydržať, vydržať!“ Svätá pravda, ktorá platí aj dnes!

V mojom konkrétnom prípade sa ani nemôžem vzoprieť tejto katastrofe tým, že sa oddám pesimizmu a beznádeji. A že prestanem cvičiť na trombone. Tým by som odhodil zbraň a priznal porážku. A tak môj denný stereotyp pokračuje: síce nemám živé koncerty, skúšky, hrania aj organizácia každoročného Jazzového festivalu v Španej Doline je pre nás neistá a ohrozená..., ale cvičím, píšem, počúvam, chodím do prírody tak, ako vždy predtým. Považujem to za nevyhnutné a normálne, v žiadnom prípade sa nepovažujem za niečo výnimočné.

SWING TIME

2.10.2011

...VŠETKO MÁ TERAZ ZÁKAZ!
ALE AKO DLHO EŠTE!?

Karol Sucháň (bicie), Vincenc Kummer (kontrabas), Peter Lipa (spev), Peter „Citrón“ Móric (klarinet), Anton Rakický (bendžo), Pavol Bodnár (klavír), Igor Čelko (soprán saxofón, leader), Juraj Lehotský (trúbka), Vlado Vizár (trombón)

**TRADITIONAL CLUB
REVIVAL (2018)**

Patrícia Páleníčková (spev, gitara, bendžo);
Vlado Vizár (trombón); Karol Sucháň
(bicie); Igor Čelko (soprán saxofón, leader);
Andrej Šebo (kontrabas)

**Máte nejaký zatiaľ
nesplnený sen?**

**Kde alebo s kým by
ste si chceli zahrať?**

Nesplnených muzi-
kantských snov mám
celú kopu.

Veľa z nich by ani
nemuseli byť nespl-
nené, a ani sny,
keby... som ešte viac
cvičil, pracoval na
sebe, učil sa... Takže
je to vlastne po-
vzdychnutie si do
vlastného svedomia.

Ale predsa: Kedysi
som mal sen, alebo
predstavu, že hrám
s Louisom Arm-
strongom. To sa mi
už splniť nemôže...
či?

Vlado Vizár (trombón, leader);
Pavol Bodnár (klavír); Martin
Ďurdina (trúbka); Dušan Húščava
(tenor saxofón); Janko Babič
(bicie); Andrej Šebo (kontrabas)

**REVIVAL & TRADITIONAL
JAZZ BAND (2012)**

Vlado Vizár (trombón, leader);
Patrícia Páleníčková (gitara, spev); Karol
Sucháň (bicie); Andrej Šebo (kontrabas)

**VLADO VIZÁR JAZZ
QUARTET (2018)**

TRADITIONAL CLUB REVIVAL

je orchester, ktorý pokračuje vo výnimočnej dráhe dvoch významných slovenských jazzových orchestrov: **Traditional Club Bratislava** a **Revival Jazz Band Bratislava**. V rokoch 2021 a 2022 si pripomenieme 60. výročie ich vzniku. K tomuto jubileu pripravuje orchester spomienkový koncert.

Patricia Páleníčková (spev, gitara, bendžo)
Igor Čelko (soprán saxofón, kapelník a aranžér)
Vlado Vizár (trombón)
Karol Sucháň (bicie)
Andrej Šebo / Vlado Máčaj (kontrabas)

**KONCERT K 40.VÝROČIU VZNIKU
 TRADITIONAL CLUB A REVIVAL
 JAZZ BAND (2001)**

Anton Rakický (bendžo), Karol Ondreička (gitara), Pavol Bodnár (klavír), Karol Sucháň (bicie), Peter Lipa (spev), Andrej Šebo (kontrabas), Igor Čelko (soprán/barytón saxofón), Dušan Húščava (tenor saxofón), Jaroslav Červenka (klarinet/alt saxofón), Karol Závodný (trúbka, spev), Juraj Lehotský (trúbka), Fero Karnok (trombón), Vlado Vizár (trombón)

**REVIVAL & TRADITIONAL
 JAZZ BAND (2014)**

Pavol Bodnár (klavír), Vlado Vizár (trombón, leader), Janko Babič (bicie), Martin Ďurdina (trúbka), Andrej Šebo (kontrabas), Dušan Húščava (tenor saxofón), Patricia Páleníčková (spev, gitara)

**VLADO
VIZÁR
(1944)**

Narodil sa a vyrastal v Banskej Bystrici. Doma u Vizárovcov sa hudba počúvala často, rodičia hrávali spolu na klavír, husle a z gramofónu sa počúvali platne Voskovca a Wericha či Jaroslava Ježka.

Vlado navštevoval Hudobnú školu v Banskej Bystrici od svojich ôsmich rokov. Tri roky sa venoval štúdiu klavíra a jeden rok študoval kontrabas a bicie.

Od trinástich rokov sa začal vážne venovať štúdiu svojho budúceho primárneho nástroja – trombónu. Navštevoval súkromnú školu, pod vedením prof. Michala Galovca (1957-60), ktorý ho pre trombón nadchol. Lásku, ktorú on sám k trombónu mal, odovzdal aj Vladovi.

V rokoch 1958-1961 bol trombonistom v Banskobystrickom dixielande.

V roku 1961 odišiel študovať do Bratislavy architektúru na Stavebnú fakultu SVŠT. Zároveň sa stal členom v študentskom orchestri Miloša Oberuča.

V roku 1962 bol spoluzakladateľ Revival Jazz Band-u, neskôr, v roku 1965, začína účinkovať v zoskupení Traditional Club Bratislava.

V začiatkoch dlhoročnej sovietskej okupácie (po vpáde vojsk Varšavskej zmluvy do Československa v auguste

1968), sa Traditional Club-u podarilo vycestovať na plánované angažmá do Švajčiarska. V roku 1970 polovica členov Traditional Club-u zostala v emigrácii. Vlado Vizár sa vracia domov do Československa a nastupuje do zamestnania ako projektant v štátnom projektovom ústave Dopravoprojekt. Ako architekt pracoval 20 rokov na početných projektoch pozemných dopravných stavieb pri cestách, diaľniciach, metre, letiskách. No po celý čas sa venuje aj svojmu druhému povolaniu ako aktívny jazzový hudobník.

Od roku 1988 pracoval ako živnostník: architekt a hudobník súčasne. Ale svoju profesionálnu dráhu postupne celú presunie do sféry jazzu a hudby.

V rokoch 1995-2001 absolvoval súkromnú školu v hre na trombón u Mgr. Miloša Pongráca, a v rokoch 2006-2008 ešte aj štúdium na bratislavskom Štátnom Konzervatóriu, odbor Aranžovanie a Jazzová harmónia u prof. Matúša Jakabčica.

Stále aktívne a non-stop koncertuje na domácej scéne i v zahraničí a spolupracuje s mnohými hudobníkmi.

V máji oslávi 77. narodeniny.

VY STE (ĎALŠIE) ČÍSLO!

TENTO MAGAZÍN JE HLAVNE PRE VÁS A O VÁS. PRETO BUDE NAJLEPŠIE, KEĎ SA BUDETE PODIELAŤ NA JEHO TVORENÍ. NAPIŠTE NÁM NA ADRESU: magazin@staremesto.sk MY Z VAŠICH PRÍBEHOV ZOSTAVÍME ĎALŠIE ČÍSLO.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa odvážili zdieľať s nami svoje texty. Do júnového čísla pripravujeme tému (Staromestská) **KNIŽNICA**.

Čo teraz aktuálne čítate?

Ja mám rozčítaný *Svet podľa Garpa* od Johna Irvinga. Ale nikdy nečítam len jednu knihu. Na záchode mám vždy zopár takých, ktoré sa mi čítajú ľahko a rýchlo. V štvorčlennej domácnosti a pri zatvorených školách je to asi jediné miesto,

kde som na chvíľu sama. Teraz tam mám knižné vydanie rozhovoru Ľuby Lesnej s Mirom Kusým *Byť slušný nestačí*. Páči sa mi to tvrdenie. So slušnosťou je to ako s pečením. Keď dokážem upiecť voňavé nadýchané cesto, ale nikdy nedám nikomu ochutnať, tak na tom prestane záležať. Byť (dobrý) pekáč nestačí, ak sladkosť nešírim ďalej. Rada by som vedela kde je možné nájsť odvahu na slušnosť. A potom nájsť ešte aj dost sily, aby sme neboli len slušní, ale aj veľkorysí.

Myslím, že knihy a ich príbehy nám v tom majú pomáhať.

Napište nám o vašich knihách. Príspevky budeme zbierať do konca mája 2021. Na inšpiráciu tu máme hneď celú niekoľko otázok:

- 1 Čítate pred spaním?
Zaspíte, hneď ako začnete čítať?
- 2 Čo teraz čítate?
- 3 Aký je Váš
oblúbený žáner?
- 4 Čo najlepšie máte vo Vašej
knižnici? Radíte v nej knihy podľa
abecedy, veľkosti, farby, žánrov?
- 5 Počúvate audioknihy?
Máte oblúbenú?

VÝSTAVY

MOJA BRATISLAVA VÝSTAVA K NEDOŽITÝM 95. NARODENINÁM KAROLA KÁLLAYA

Moja Bratislava, výstava fotografií Karola Kállaya, z čias zabudnutých, z miest, ktoré akoby nikdy neexistovali. Túto jedinečnú prezentáciu diel slovenského umelca pri príležitosti jeho nedožitého 95. narodenia, pripravila mestská časť Bratislava-Staré Mesto v priestoroch historického Zichyho paláca spolu s kurátorom a rodinným priateľom Kállayovcov, Norbertom Šlachtom.

Trvanie: 3.5.-13.6.2021
Zichyho palác, Ventúrska 9

OLOMOUC Z PO(D)HLEDU VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

Olomoucký športovec a fotograf Tomáš Helísek predstavuje svoje fotografie na výstave Olomouc z po(d)hledu. Môžete si ju pozrieť až do konca mája na Hviezdoslavovom námestí. Na snímkach uvidíte moravskú metropolu Olomouc inak, než ju zvyčajne poznáme - z invalidného vozíka.

Tomáš Helísek sa narodil s detskou mozgovou obrnou, prekonal 13 operácií chrbtice, no život si napriek hendikepu užíva naplno. Ako úspešný pretekár na hendbajku, ale aj ako talentovaný fotograf.

Výstavu Olomouc z po(d)hledu pripravila agentúra Czech-Tourism Slovensko, záštitu nad ňou prevzali český veľvyslanec na Slovensku Tomáš Tuhý, primátor Olomouca Miroslav Žbánek a starostka Starého Mesta Zuzana Aufrichtová.

Trvanie: 1.5.-31.5.2021
Hviezdoslavovo námestie

PRÁCE NA PAPIERI

Vystavujúci autori: Eduard Antal, Karol Baron, Stanislav Balko, Juraj Bartusz, Milan Dobeš, Rudolf Fila, Stanislav Filko, Viktor Hulík, Jozef Jankovič, Igor Kalný, Michal Kern, Alojz Klimo, Tamara Klimová, Július Koller, Juraj Meliš, Svätopluk Mikyta, Marián Mudroch, Eduard Ovčáček, Milan Paštéka, Štefan Prokop, Peter Roller, Rudolf Sikora, Jana Želibská.

Trvanie: 11.5.-11.6.2021
Otvorená: pondelok - piatok 13:00-18:00
Galéria Z, Ventúrska 9

DIVADLO

14.5.2021, 19:00

WATCH NOW

TICHO A SPOL. A UHOL_92

Čo by ste si so sebou vzali na opustený ostrov?

Dá sa bývať niekde, kde nie sme zabývaní?

A viete splývať s davom?

Prostredníctvom činohry, pohybu a stand-upu sa pozeráme do seba a na seba. Poeticko vyznievajúci text hovorí o vecnej každodennosti, ktorá sa môže kedykoľvek zmeniť. A človek sa musí vydať na cestu.

Súčasťou inscenácie je stand-up nelútostnej iránsko-slovenskej komičky Nasi Motlagh o dianí v Iráne, o dianí na Slovensku aj o dianí v jej hlave.

Text a réžia: Alžbeta Vrzgula

Hrajú: Jakub Jablonský, Lena Libjaková, Nasi Motlagh

Hudba: Martin Iso Krajčír

Choreografia: Zuzana Sehnalová

Výtvarno: Anna Revická

Svetelný dizajn: Martin Hodoň

Produkcia: Katarína Marková, TICHO a spol.

www.uhol92.com

Vstupenky: tootoot.fm

Miesto konania: [TICHO a spol.](#), Školská 14

Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia ako hlavný partner. Kultúrne centrum TICHO a spol. realizuje svoje aktivity vďaka finančnej podpore Nadácie mesta Bratislavy a MČ Bratislava-Staré Mesto.

Vážení diváci, na základe **platných usmernení** chceme upriamiť Vašu pozornosť na nasledovné:

- Kapacita hľadiska je obmedzená na 50%.
- Budova kultúrneho centra sa otvára najskôr 15 minút pred začatím podujatia.
- Kúpa lístkov na mieste nebude možná.
- Do budovy TICHO a spol., prosíme, vstupujte s prekrytými dýchacími cestami respirátorom.
- Vstup do budovy bude možný len s negatívnym AG testom, nie starším ako 24 hodín, alebo negatívnym PCR testom, nie starším ako 72 hodín.

Ďakujeme za pochopenie.

V KNIŽNICI

aktuality
zo Staromestskej
knižnice

ČÍTAJÚCI SUSEDIA

Bezplatná čitateľská registrácia pre susedov Staromestskej knižnice s trvalým pobytom na Blumentálskej, Panenskej, Záhrebskej, Západnom rade a Karadžičovej ulici, pri príležitosti Európskeho dňa susedov.

24. – 30. 5. 2021, VŠETKY POBOČKY

VÝSTAVY

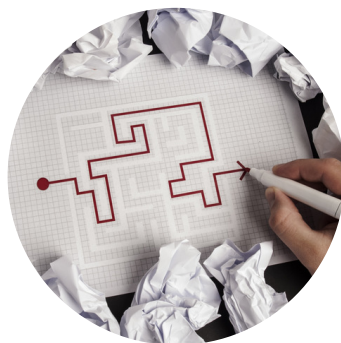
VÝSTAVA KNÍH O ARCHEOLÓGI

1. 5. – 31. 5. 2021, PANENSKÁ 1

ZO SENIORSKÝCH AKTIVÍT

Výstava ručných prác seniorov

17. 5. – 18. 6. 2021, PANENSKÁ 1

KNIŽNÝ HRAVOLAM

Každý utorok uverejňujeme súťažné kvízy na rôzne témy na webe: www.starlib.sk/sk/aktuality

a facebookovej stránke: www.facebook.com/Staromestskakniznica

Odpovede posielajte vždy do nedele, každý pondelok zverejníme výhercu.

4. 5. 2021 KNIŽNÝ ATLAS

Vyberte sa s nami na knižné putovanie pri príležitosti Dňa Európy.

11. 5. 2021 JARNÝ KVÍZ

Overte si svoje vedomosti nielen o rastlinách a zvieratách.

18. 5. 2021 Z MÚZEA DO GALÉRIE

Pri príležitosti Medzinárodného dňa múzeí.

25. 5. 2021 MATURITNÝ KVÍZ

Ako sa vyznať v odporúčanej literatúre?

otváracie hodiny

Od 3.5.2021 je knižnica otvorená v štandardných časoch a prístupné sú aj vnútorné priestory.

Blumentálska, Záhrebská Karadžičova, Západný rad

pondelok, streda, štvrtok: 12:00 - 18:30
utorok, piatok: 10:00 - 15:30

Respirátor.

Dezinfekcia.

Odstupy.

Obmedzený počet návštevníkov.

Panenská

pondelok, streda, štvrtok:
8:00 - 18:30

utorok, piatok: 8:00 - 15:30

KURZY PREDNÁŠKY

NORDIC WALKING

14.5.2021 (piatok) v čase od 14:00 – 15:30

28.5.2021 (piatok) v čase od 14:00 – 15:30

Miesto stretnutia: Vchod od zastávky „Kuchajda“ (električka č. 4)

Čas stretnutia: 13:45 hod.

Nordic walking palice budú k dispozícii.

O ďalších termínoch Vás budeme informovať.

Prihláška: staremesto.sk/nordic-walking.

organizátor: Bratislava - Staré Mesto

bližšie informácie: Andrea Šotníková, 02/592 46 391

andrea.sotnikova@staremesto.sk

NORDIC WALKING

Nordic walking = severská chôdza je pomerne mladý šport, no už je známa po celom svete hlavne pre svoju jednoduchosť, efektívnosť a zábavnosť. Vznikla vo Fínsku, asi v osemdesiatych rokoch 20. storočia. Pôvodne dopĺňala tréning bežcov na lyžiach mimo lyžiarskej sezóny.

Pri chôdzi je dobré používať správnu techniku, ak ju zefektívnete, znásobíte bez väčšej námahy efekt klasickej chôdze. Pri správnom súbežnom pohybe rúk a nôh zapájate 600 svalov, teda 90% všetkých svalov. Tepová frekvencia sa pritom drží v úrovni, v ktorej sa človek cíti v pohode.

Pri takomto pohybe spálite až 400 kalórií za hodinu.

Severská chôdza je bežná chôdza, ale so špeciálnymi palicami. Je jednoduchá, vybavenie nie je finančne náročné a je vhodná takmer pre každého. Pomôže vám dostať sa do kondície, alebo ju udržať, zlepšiť stav po zranení a pomáha aj pri boji s nadváhou a obezitou. Severskú chôdzu môžete prevádzkovať v akomkoľvek veku, po celý rok a prakticky kdekoľvek, na rovine aj v horách. Nespornou výhodou je, že ponúka možnosť stráviť čas s priateľmi v príjemnom prostredí.

Viac informácií o tomto zaujímavom športe získate napríklad na:

www.insportline.sk/radca/. Alebo sa pridajte na májové „pochody“ k nám a rovno si nordic walking vyskúšajte.

KURZY PREDNÁŠKY

ZDRAVÝ CHRÁT S MÁRIOU BAKOŠOVOU

v utorky 9:30-10:30
online cez zoom

prihláška: staremesto.sk/zdravy_chrbat

TRÉNING PAMÄTI SO SILVIU VALOVIČOVOU

vo štvrtky 14:00-15:00
online cez zoom

prihláška: staremesto.sk/trening_pamati

organizátor: Bratislava - Staré Mesto
bližšie informácie: Andrea Šotníková, 02/592 46 391
andrea.sotnikova@staremesto.sk

24.MÁJ 2021, 10:00 - 11:00

STARNUTIE A POHYB

BEZPLATNÁ ONLINE PREDNÁŠKA

prof. MUDr. Dušana Hamara o starnutí, dĺžke a kvalite života
a možnostiach ich ovplyvňovania vhodnými formami pohybu.

prihláška: [starnutie-a-pohyb](https://staremesto.sk/starnutie-a-pohyb)

21.JÚN 2021, 10:00 - 11:00

VÝŽIVA AKO PODPORA ZDRAVIA SENIOROV

BEZPLATNÁ ONLINE PREDNÁŠKA

doc. Mgr. Milana Sedliaka o základných princípoch výživy a pitného režimu.
Vysvetlené budú špecifická stravovania seniorov, aj s ohľadom na najčastejšie
ochorenia a význame výživových doplnkov a ako rozlíšiť tie kvalitné a vedecky
overené.

prihláška: [vyziva-ako-podpora-zdravia-seniorov](https://staremesto.sk/vyziva-ako-podpora-zdravia-seniorov)

organizátor:

CENTRUM
AKTÍVNEHO
STARNUTIA

bližšie informácie:

bratislava@active-ageing.eu

CENTRUM
AKTÍVNEHO
STARNUTIA

PONÚKA
**DOMÁCI
POHYBOVÝ
PROGRAM**
PRE VŠETKÝCH
NAD 60 ROKOV

UDRŽANIE A ZLEPŠENIE FYZICKEJ **KONDÍCIE**

PROFIT Z ÚČINKOV PRAVIDELÉHO
POHYBU **AJ V ČASE PANDÉMIE**

TRVANIE PROGRAMU JE **3 MESIACE**

OBSAHUJE **SILOVÝ, VYTRVALOSTNÝ
KOORDINAČNÝ TRÉNING**

PRISPÔSOBENÝ DOMÁCIM PODMIENKAM
INDIVIDUÁLNE **VYHODNOTENIE** NA ZÁVER

V prípade záujmu sa registrujte:
active-ageing.eu/ponuka/
Na základe registrácie Vám budú
emailom zaslané ďalšie inštrukcie.

Kontakt:
Veronika Tirpáková
Centrum aktívneho starnutia UK
bratislava@active-ageing.eu

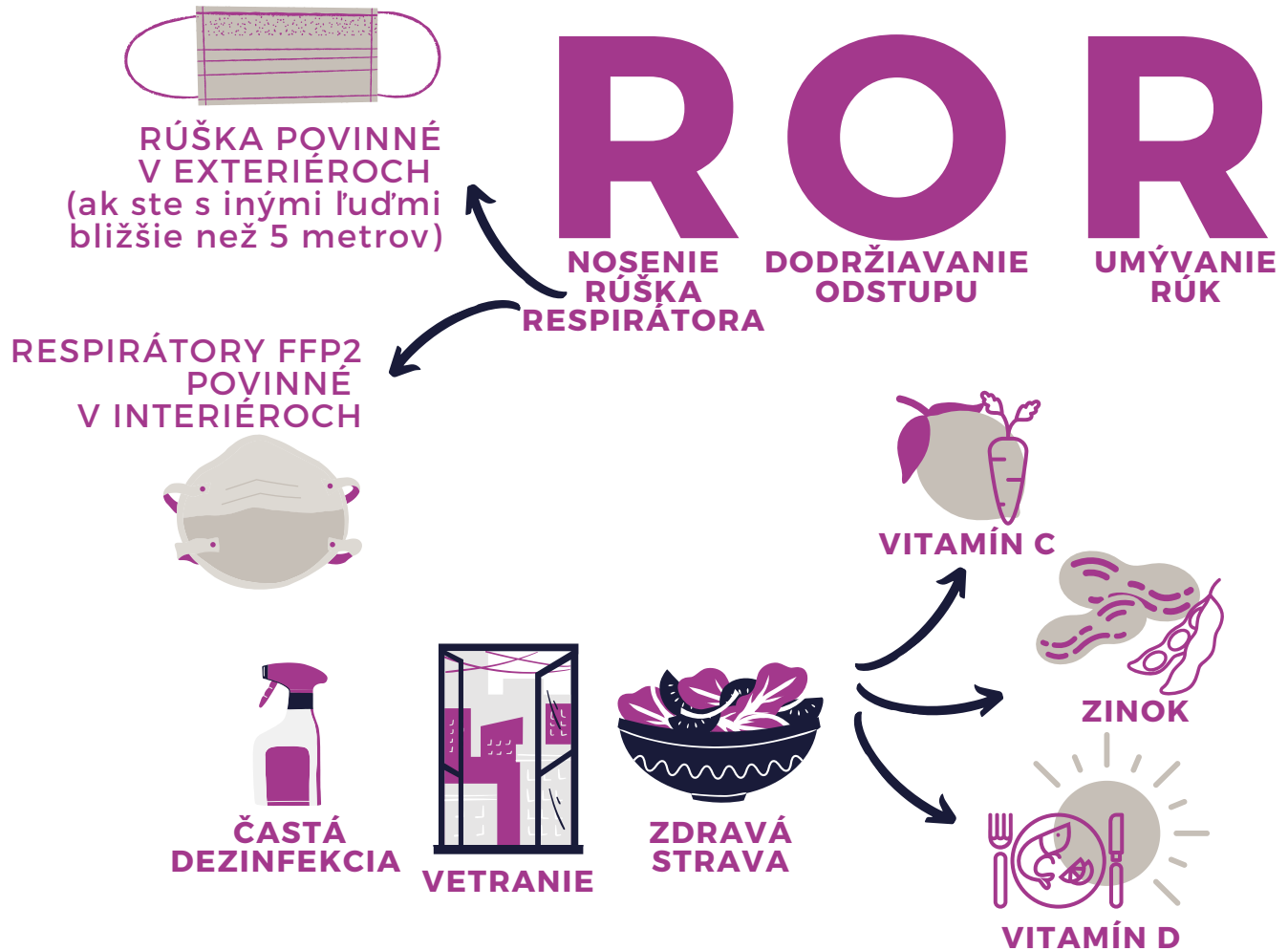

CENTRUM
AKTÍVNEHO
STARNUTIA

INFORMÁCIE

COVID-19

OČKOVANIE - INFORMÁCIE

korona.gov.sk/nova-registracia-ockovanie-cakaren/

OČKOVANIE - REGISTRÁCIA DO ČAKÁRNE

vakcinacia.nczisk.sk/registracia

AKTUÁLNE OPATRENIA

uvzsr.sk

korona.gov.sk

staremesto.sk/sk/content/covid-19

bratislavskykraj.sk/koronavirus

INFORMÁCIE A PORADENSTVO

Staromestská linka:

02/59 246 288

pracovné dni

8:00 - 12:00

magazin@staremesto.sk

SODB 2+21

SČÍTANIE OBYVATEĽOV, DOMOV A BYTOV

AK STE SA NEMOHLI, NESTIHLI ČI ZABUDLI SČÍTAŤ ELEKTRONICKY, MÔŽETE TO TERAZ UROBIŤ S NAŠOU POMOCOU. AKO BUDE PREBIEHAŤ ASISTOVANÉ SČÍTANIE OBYVATEĽOV A KDE SA MÔŽETE V STAROM MESTE SČÍTAŤ?

SČÍTAJTE SA POMOCOU MOBILNÉHO ASISTENTA

Sčítať sa môžete aj s pomocou mobilného asistenta, o ktorého požiadate telefonicky.

Mobilný asistent sčítania vás navštívi doma, v prípade, že o takúto službu požiadate telefonicky. Stačí zavolať na miestny úrad v Starom Meste, tel. č.:

+421 2 5924 6421 a dohodnúť si termín stretnutia.

Nezabudnite pritom na obozretnosť! Do bytu vpustíte len človeka, ktorý príde v čase, ktorý si vopred dohodnete na miestnom úrade. Každý sčítací asistent má preukaz, neváhajte si jeho totožnosť overiť na tel. č. +421 2 5924 6421.

Pripomíname, že papierové sčítacie formuláre neexistujú, len elektronické sčítanie prostredníctvom tabletu, telefónu alebo počítača. Sčítací asistent si tablet prinesie so sebou.

SČÍTAJTE SA POMOCOU STACIONÁRNEHO ASISTENTA

V Starom Meste sa môžete asistovane sčítať na 5 miestach:

- **Miestny úrad Bratislava-Staré Mesto, Vajanského nábrežie 3**
Pondelok 8.00 – 17.00
Utorok 8.00 – 15.00
Streda 8.00 – 17.00
Štvrtok 8.00 – 15.00
Piatok 8.00 – 13.30
- **Staromestská knižnica, Panenská 1**
Pondelok 11.00 – 18.30
Utorok 8.00 – 15.30
Streda 11.00 – 18.30
Štvrtok 11.00 – 18.30
Piatok 8.00 – 15.30
- **Zichyho palác (galéria), Ventúrska 9**
Pondelok – Nedeľa 15.00 – 19.00
- **Staromestské centrum kultúry a vzdelávania, Gaštanová 19**
Po, ut, str, pi 9.00 – 13.00
Štvrtok 13.00 – 17.00
- **Staromestské centrum kultúry a vzdelávania, Školská 14**
Po, ut, str, pi 9.00 – 13.00
Štvrtok 13.00 – 17.00

KONTAKTY

magazin@staremesto.sk

Alžbeta Marendiaková

Dana Sládeková

+421 (2) 52 49 68 68

alebo 0911 665 273

Staromestské centrum
kultúry a vzdelávania **Školská 14**

811 07 Bratislava

Staromestské centrá **Zichyho palác**
kultúry a vzdelávania:

Ventúrska 9
811 01 Bratislava

informácie: +421 (2) 54 43 16 81

Martina Mišíková, 0903 650 701
martina.misikova@staremesto.sk

Pistoriho palác

Štefánikova 25
811 05 Bratislava

Informácie: +421 (2) 52 49 18 28
Monika Spišiaková, 0918 430 980
alebo +421 (2) 52 49 18 28
monika.spisiakova@staremesto.sk

Galéria F7

Františkánske námestie 7
811 01 Bratislava

Borivoj Medelský, +421 (2) 54 43 33 35
alebo 0911 238 710
borivoj.medelsky@staremesto.sk

Gaštanová 19

811 04 Bratislava

Eva Košťálová, +421 (2) 54 77 73 66
eva.kostalova@staremesto.sk

Propeller

Matej Šálek
matej.salek@staremesto.sk

zdroj fotografií: canva.com
archív Vlada Vizára
Alžbeta Marendiaková
Uhol_92